

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IV. Circa damnatorum multitudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

motivo Methodius iudicium universale Regi Bulgaria pingens, ipsum cum tota gente illa ad Catholicam fidem traduxit.

§. IV.

Tentatio IV. Circa damnatorum multitudinem.

XVIII. **S**tephanus vir honestus, cum concionatorem de paucitate salvandorum loquentem, & quod tempore illo, quo S. Bernardus mortuus est, inter sexaginta millia hominum in iudicio apparentium non nisi quatuor animæ salvatæ fuerint, narrantem audivisset, imaginari sibi non potest, quomodo hoc, salvâ DEI infinitâ bonitate, contingere potuerit. Itaque tentationem hanc suam confessorio suo manifestat. Quæritur, quid illi respondendum sit?

Responsio.

XIX. Inprimis illi ostendatur, quod, si peccantes cum damnatis comparentur, omnino reperturus sit, majorem longè esse Misericordiam, quàm Justitiam DEI; quàm multi enim delinquant; nec tamen puniuntur. Quis autem si plures Majestatis læsæ rei forent, & ex illis plures quidem punirentur, sed tamen multi veniam obtinerent, non magis Regis læsi clementiam deprædicaret, quàm severitatem argueret.

XX. Secundò ostendatur, cum ex una parte multæ rationes persuadeant, liberum homini arbitrium relinquendum fuisse; ex altera verò parte ipsa S. Scriptura

ptura

ptura testetur, sensus & cogitationes hominis prout esse ad malum ab adolescentia sua, admirandum potius esse, quod non plures pereant, quam quod tot damnentur. Certè magis mirum est, unum lapidem ruere in altum, quam si mille deorsum ruant. Cùm ergo naturæ humanæ proprium sit, ob peccatum originale interire, nescit profecto, quid peccatum sit, & horribilis ejus enormitas, qui ejus demeratur exitium, inquit Nierenbergius p. 1. l. 1. c. 15. Theop.

XXI. Tertio ostendatur illi, quod idem Author l. c. ulterius dicat: sed & justitiam DEI aliqua pompa decebat; & non valde magna est, post tot damnatorum apparatus, si beneficentiæ & Misericordiæ amplitudinem spectes; oportebat enim elucere gratiam DEI inter multa salutis discrimina, & ut egregiè differit Joannes Gerson, damnationis caulam, quatenus resultet carmen illud pulcherrimum ex gravi tenore justitiæ, & molli cantu misericordiæ, de qua profiteretur Propheta. Misericordiam & judicium cantabo tibi, Domine. Quod si pauciores sunt, qui salvantur, manifestior in hoc est gratia DEI, quem admodum inter surdos, claudos, mutos, & mortuos, pauciores sunt, qui miraculo curantur, quam qui propriæ conditioni relinquuntur. Unde qui paucos salvari miratur, non esse plurima miracula admittatur.

XXII. Quarto eidem ostendatur, non tantum propter homines justos, sed & propter justitiam & gloriam DEI, dignè nonnullos damnari; si enim propter justitiam humanam, & salutem temporalem Republicæ, & honorem Principis terreni, interdum aliqui

aliqui damnantur ad supplicia temporalia, quanto magis propter justitiam DEI, gloriamque damnari possunt aliqui ad sempiterna supplicia; meretur sane partis percussione decor totius; cum ergo finis totius naturæ nostræ sit gloria DEI, digna utique erit ostentatione per omnes suos numeros etiam cum jactura scelestorum. Hinc eleganter Tertullianus ait: *Major boni portio modico malo ad testimonium sui utitur.*

XXIII. Quinto denique si hæc omnia nihil proficiant, aut sublimia nimis videantur, hortetur, ut ad commune & universale remedium fugiat, intellectus, & sicut articulis fidei assentitur, etiam si ipse capere eosdem non possit, ita & in hoc facto Deum justissime procedere sentiat, licet justitiæ talis æquitatem non capiat, dicatque: *Justus es, Domine, & omnia judicia tua justa sunt.*

§. V.

Tentatio V. Circa creationem in gloria.

XXIV. Nicasius Doctor Juris audiens illam S. Scripturæ sententiam, quod DEUS velit omnes homines salvos fieri, cogitare apud se cœpit: si Deus vult omnes salvos fieri, cur non omnes in gloria creavit? an non hoc ipsi magis gloriosum, magisque bonitati illius congruum, totique generi humano magis salutare fuisset? sic secum discurrens, cum solvere hoc argumentum non potuisset, occasionem nactus Parocho illud proposuit. Quæritur, quid illi respondendum fuerit?

Respon-